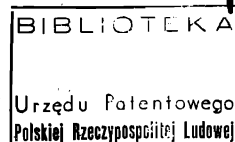

Opublikowano dnia 31 sierpnia 1960 r.

EOS B 15/14

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 43364

KL. 68 a, 21

Władysław Wierzbicki

Grodziec, Polska

Zamek dwuryglowy

Patent trwa od dnia 14 stycznia 1959 r.

Przedmiotem wynalazku jest zamek dwuryglowy otwierany kluczem o dwóch różnych i przedstawionych poosiowo bródkach, zaopatrzony w zapadkę służącą do równoczesnej blokady zarówno obu zestawów zatrzymów, jak i obu rygli, z których jeden posiada bądź postać korytkową, bądź też widełkową.

Znane zamki tego rodzaju posiadały stosunkowo złożoną konstrukcję i najczęściej dwa rozstawione lub przylegające do siebie rygle pełne, o przekroju np. prostokątnym, narzucające stosunkowo duże wymiary zamka. Ponadto zamki te nie były dostatecznie zabezpieczone przed niepożądanym otwarciem.

W zamku według wynalazku unika się podanych niedogodności dzięki zastosowaniu określonej konstrukcji rygli zachodzących na siebie i przylegających do dwóch różnych ścianek zamka oraz dodatkowej zapadki blokującej, do zwiększenia skuteczności zamknięcia.

Przedmiot wynalazku jest uwidoczniony

w przykładowym wykonaniu na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia w widoku zamek zestawiony, fig. 2 — jego przekrój poprzeczny, fig. 3 — zamek w widoku z przodu z jednym zestawem rygli, fig. 4 — ten sam widok z innym zestawem rygli, a fig. 5 — klucz w widoku z boku.

Zamek według wynalazku (fig. 1 i 2) jest wyposażony w dwa przylegające do siebie rygle 1, 2, z których rygiel 1 może posiadać postać korytkową (fig. 3) lub postać widełkową 1 (fig. 4). Przekrój poprzeczny zestawu tych rygli 1, 2 jest równy w zasadzie powierzchni przekroju zwykłego pojedynczego rygla. Wynika z tego możliwość budowy zamka dwuryglowego o stosunkowo małych wymiarach. Rygle 1, 2 wraz z trzonami 3, 4 są prowadzone na dwóch różnych ściankach bocznych 5, 6 zamka. Między trzonami 3, 4 rygli znajdują się zatrzymy 7 osadzone obrotowo na trzpieniu 8 i dociskane w położenie ryglujące za pomocą

sprężyn 9. Zatrzymy 7 podzielone są na dwie grupy. Każda z tych grup służy do blokowania jednego rygla (1 lub 2) i jest nastawiana przez odpowiednią bródkę 10 lub 11 klucza (fig. 5). Wszystkie zatrzymy oraz obydwie trzony 3, 4 rygli 1, 2 posiadają dwa zachodzące na siebie wybrania 12, 12', o które zaczepia zapadka 13 osadzona obrotowo na sworzniu 14 i dociskana w położenie blokujące za pomocą sprężyny 15. Zapadka 13 posiada szerokość odpowiadającą odległości ścianek bocznych 5, 6 zamka i jest ukształtowana tak, że umożliwia swobodne włożenie do zamka klucza o dwóch bródkach, z których zawsze jedna odsuwa zatrzymy jednego z rygli, a druga równocześnie podnosi zapadkę 13, która po przesunięciu jednego z rygli wchodzi do drugiego wycięcia w ryglu, blokując ponownie cały zestaw zatrzymów i rygli.

Jeżeli część korytkowa rygla jest zrobiona osobno i trzon ryglowy z wybraniem 16-16' jest przymocowany do tej części od wewnątrz na nakładkę, to w powstałej dzięki temu przestrzeni między ścianką a rygłem jest umieszczony zatrzym z występem bocznym zaczepiającym o wybranie 16, osadzony obrotowo na

trzpieniu 8 i dociskany w położenie ryglujące za pomocą sprężyny 9. W wyniku przestawienia za pomocą bródki 11 klucza (fig. 5), występ zapadkowy zatrzymu wpada do wybrania 16. W ten sposób uzyskuje się dodatkowe zabezpieczenia zamka, powiększające skuteczność zamknięcia.

Zastrzeżenie patentowe

Zamek dwuryglowy, którego przylegające do siebie rygle są przesuwane za pomocą klucza o dwóch różnych i przestawionych poosiowo bródkach, znamieny tym, że posiada obciążoną sprężyną (15) zapadkę (13), służącą do równoczesnej blokady zarówno dwóch grup zatrzymów jak i obydwu rygli, z których jeden posiada bądź postać korytkową (fig. 3), bądź też widełkową (fig. 4), przy czym gdy trzon rygla korytkowego jest odsadzony od ścianki obudowy zamka, wówczas między tą ścianką a rygłem znajduje się zatrzym z występem bocznym, zachodzącym w wybranie (16, 16') tego trzonu ryglowego.

Władysław Wierzbicki

